

Dzień 3.

Psalm 8, wersety 2–10

O Panie, nasz Boże,
jak przedziwne Twe imię po wszystkim ziemi!
Tyś swój majestat wyniósł nad niebiosy.
Sprawiłeś, że [nawet] usta dzieci i niemowląt oddają Ci chwałę,
na przekór Twym przeciwnikom,
aby poskromić nieprzyjaciela i wroga.

Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło Twych palców,
księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził:
czym jest człowiek, że o nim pamiętasz,
i czym - syn człowieczy, że się nim zajmujesz?

Uczyliłeś go niewiele mniejszym od istot niebieskich,
chwałę i czią go uwieńczyłeś.
Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich;
złożyłeś wszystko pod jego stopy:
owce i bydło wszelakie,
a nadto i polne stada,
ptactwo powietrzne oraz ryby morskie,
wszystko, co szlaki mórza przemierza.

O Panie, nasz Panie,
jak przedziwne Twe imię po wszystkim ziemi!

- **Stając** w obecności Bożej, uczynię znak krzyża.
- **Poproszę**, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.
- **Wyobrazę** sobie rozgwieżdżone niebo.
- **Poproszę** w tej medytacji o poznanie wartości swojego życia.
- **Rozpoczynam** rozważanie słowa Bożego.

Czas rekolekcji to dobry moment, by zatrzymać się nad pytaniem, kim jestem jako człowiek. Skoncentrowani na trudnej codzienności, rzadko patrzymy w niebo i zadajemy sobie pytania: Skąd się wziął świat i ja na świecie? Kim jestem? Kim jest Bóg? I najważniejsze: kim Bóg jest dla mnie, a ja dla Niego? Rekolekcje to czas głębszego wejścia w siebie i szukania odpowiedzi na te pytania.

Ogromna godność człowieka nie wynika z jego własnych zasług, ale z faktu, że jest stworzony na obraz i podobieństwo samego Stwórcy. To podobieństwo jest wpisane, jeżeli można tak powiedzieć, w kod genetyczny człowieka, dlatego każde życie ma wartość, każdy człowiek – niemowlę, starzec czy osoba niepełnosprawna – ma takie samo prawo do życia i zasługuje na szacunek. Nawet człowiek pogubiony w wyniku swoich złych wyborów,

myślący błędnie i postępujący źle nie przestaje być, w swojej istocie, dzieckiem Bożym.

Życie jest wspaniałym darem. Oddać chwałę Bogu, o czym mówi psalmista, to docenić ten dar, uznać, że jestem, jak każdy, Bożym arcydziełem.

Czy mamy świadomość wartości naszego życia, nawet jeśli jest ono trudne, nie takie, o jakim marzyliśmy i jakie planowaliśmy; nawet jeśli sami widzimy popełnione błędy, albo inni je nam wytykają. Czy dziękujemy Bogu za ten wielki dar?

Czasami, gdy przychodzą trudności, dzieją się złe rzeczy, bardzo trudno jest Bogu dziękować. Wtedy trzeba sobie przypomnieć, że powinniśmy być wdzięczni nie tylko za dobrobyt i zdrowie – choć to także są Boże dary – ale przede wszystkim za największe dobro, jakim jest zaproszenie do relacji z Bogiem. Za to, że ja, człowiek, stworzenie maleńkie i słabe wobec potęgi Wszechświata, jestem kochany przez Boga, który czeka na odpowiedź, na tę miłość. Jaka jest moja odpowiedź?

- **Zakończę** rozważanie osobistą rozmową z Panem o tej medytacji i odmówię *Ojcze nasz*.